

Stå upp för din tro

Jag undrar hur Gud känner sig mitt i denna kamp om de homosexuellas rättigheter att få bli välsignade och vigda i kyrkan. Gör vi inte intrång på Guds helighet och de heliga sakramenten om vi ger efter för dessa påtryckningar? Jag kan förstå hur Mose kände sig när han kom ner från Berget Sinai där han fick de tio Guds buden nerskrivna på stentavlor. Han fann sina bröder och systrar tillbe en guldkalv och förnedrade sig på olika sätt. Både Mose och Gud visade sin vrede i den situationen. Hur kan vi tro att vi skall slippa undan Guds dom och straff när vi börjar kompromissa med världens tänkande. Det handlar inte om att fördöma någon, utan att stå upp för Guds heliga sanningar och bud, på ett kärleksfullt sätt. Att säga en sanning utan kärlek, är som att operera utan bedövning. Det gör ont och skadar en människa.

Hur mötte Jesus de homosexuella på sin tid? Med all säkerhet fanns den problematiken även då. Han fördömde ingen utan visade alla människor kärlek och respekt. Men för den saken skull tyckte han inte att allt var OK. Han dömde synden men älskade syndaren. Som med kvinnan som ertappades i äktenskapsbrott; ”Du som är utan synd kan kasta den första stenen”. När folk droppade av sa han; ”Inte heller jag dömer dig, men gå och synda inte mer”. Vi behöver be om Gud vishet och kärlek att kunna sätta rätta gränser, men att göra det med kärlek, utan att fördöma. Jesus sa; ”Be att ni blir visa som ormen men ödmjuka som duvan”. Det behöver vi verkligen i dessa tider. I Guds ögon tror jag inte att den ena synden är värre än den andra. Vi kommer alla få stå till svars för våra synder. Hade det inte varit för Guds nåd hade det varit ute med oss för länge sedan.

Som Guds folk behöver vi ställa oss på muren och försvara det Gud anförtrott oss. Gör vi inte det kommer fienden meja ner oss sakta men säkert. Om inte vi utvidgar våra områden kommer han att göra det. Vad kommer härnäst om vi ger efter nu? Kanske att vi inte får kalla Jesus Guds son, utan bara en god människa. Vi behöver be om samma mod som David hade, när han fightades med Goliat. Han stod inte ut att se att hans Gud och folk blev smädade och trampade på. På grund av hans villighet att ta strid och hans förtröstan på att Gud var med honom, vann han seger. ”Om Gud är för oss vad kan då vara emot oss”? Vi behöver be för samma ”fighting spirit”, som David hade och sätta stopp för fiendens försök att invadera Guds heliga rum. ”Det är inte en kamp mellan kött och blod utan mot ondskans makter i himlarymderna.....”

Jag läste i en dagstidning att människor lämnar kyrkan på grund av de präster som motsatt sig det nya förslaget. Vi behöver inte vara oroliga för det. Flera kommer att respektera det vi står för, om vi vågar vara raka och kompromisslösa. Vi skall välkomna de homosexuella till våra kyrkor, älska och välsigna dem. Samtidigt som vi frimodigt förkunnar Guds ord att det finns förlåtelse, befrielse och upprättelse när vi ödmjucar oss inför Hans vilja. ”Vi är världens salt. Om saltet mister sin sälta, vad skall man då ha det till?” Låt istället det ljus du har lysa klart. Sätt det inte under skäppan, utan låt det lysa klart. Låt inte Frestaren få blåsa ut det, utan låt det lysa klart för människor, så att de ser dina goda gärningar och prisar vår Fader i himlen.